

ΕΤΟΣ Ζ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 315

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέα: διὰ μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπ. τῆς δόρυ Ἰπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῇ πλατείᾳ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1885

Η ΔΙΑΔΟΧΗ

Ὁ μᾶλλον ἡγανακτημένος ἐκ τῶν τελευταίων γεγονότων Ἑλληνίς πρέπει ἐξαπαντῆσαι εἰς τὸν Χρηστομάνος. Ὅχι διότι ὁ ἀξιότιμος καθηγητὴς ἔχει συμφέροντα διακινδυνεύοντα ἐκ τοῦ ἐπελθόντος αποτελέσματος τῆς υπουργικῆς κρίσεως ἢ ἀναμιγνύεται ἐνεργῶς εἰς τὴν τρέχουσαν πολιτικὴν. Ἀλλὰ διότι ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἡ πολιτικὴ σφιδάζεται πρὸς τὴν ἐπιστήμην, ἡ δὲ γνώμη αὐτοῦ προκειμένου περὶ δὲ τὰ λύσεως δὲν δύναται παρὰ νὰ εἴναι λίαν ἐνδιαφέρουσα. Ἐκτὸς δὲ ταύτου εἶναι συντελεστικὴ τῇ ὥσας ἀποδείξῃ τὸν πρὸς τὰς ἐπιστήμας ἐρωτὸς τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

Ὑπῆρξεν ἰσως ὁ μόνος πῶν πολιτευομένων ὁ ἀπεριωχῶς τὴν ἐξουσίαν καὶ ἀνελθὼν αὐτὴ ἐπὶ τῇ βάσει ὠρισμένου προγράμματος, τῆς καταπολεμήσεως τῆς τῶς κρατούσης ἐμπειρικῆς πολιτικῆς διὰ τῆς καινοφανοῦς ἐπιστημονικῆς πολιτικῆς, ἢ ἀνεκρήρυττε αὐτὸν Μέγαν Ἀρχιερέα. Ὁ κόσμος ἐξέπληγξεν πρὸς τὸ ἀσύνηθες θέαμα καὶ ἀκούσμα καὶ παρεσύρθη ἐνθουσιαστικῶς ἐκ τῆς περιεργείας, ἣν διεγείρουσι πάντοτε τὰ ἀγνωστὰ πράγματα. Ὑπὸ τὴν σημαίαν δὲ ταύτην ἐπάλασεν ἡγωνιστὴν, ἔδραμε καὶ κατέλαβε τὸ ἀρνούμενον νὰ ἔλθῃ πρὸς τὸν Μωάμεθ τῆς νέας πολιτικῆς πίστεως ὅρος τῆς ἐξουσίας, καὶ ἐνεκρηθῶρσε τὸ ἐπικρατικὸν κατὰ τοῦ παρελθόντος σύστημα, ὅπου ἤϊον νὰ εἰσάγῃ.

Τὰ αποτελέσματα τῆς ἐπελθούσης ἐκ τούτου μετέβληθον εἰς πλεόν ἢ προφανή ὥστε νὰ ἀπαιτῶσι καὶ ἀπλὴν καὶ ὑπερμυστικήν. Ἡ κατάρτατος ἐμπειρικὴ πολιτικὴ μόνον μετὸν διασφορὰς βουλευτῶν καὶ χαρακτηριστῶν παρεδέχετο τὰ ρουαρετὰ καὶ τὰς ἀλλὰς ὑποδύκας παροχὰς, ἀλλὰ ἡ κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους ἐπιτελεσθεῖσα πρὸς ὅσον ἐπέβληεν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Τροκούπη εἰσάχθεισαν πολιτικὴν καὶ χρησιμοποίησιν χάριν τοῦ ἀνωτέρου τοῦ ποὺ καὶ αὐτὰ τὰ χρήματα τοῦ δημοσίου ταμεῖου ἢ τῶν χρηματικῶν

δωτίων τῶν ἀτομικῶν φίλων του. Τὸ παλαιὸν σύστημα εἶχεν ὡς ἀρχὴν ὅτι οἱ φίλοι τοῦ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ κόμματος ἦσαν διὰ τὰς θέσεις καὶ διώριζεν αὐτοὺς εἰς τὰς ὑπαρχούσας τοιαύτας, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐπιστημονικὴν πολιτικὴν αἱ θέσεις ἦσαν διὰ τοὺς φίλους καὶ ὅταν δένωπῃρον τοιαύταις ἔπρεπε νὰ δημιουργήθωσι διὰ νὰ ἐξοικονομηθῶσι αἱ ἀπαιτήσεις καὶ χορηγῶσθαι ὁ στόμαχος τῶν ὁπαδῶν. Ἡ ἀρχαία πολιτικὴ ἐθεώρει ὡς συνταγματικὸν ὄρον τὴν ὑπεροχὴν τῆς πλειονοψηφίας ἐπὶ τῆς μειονοψηφίας, ἀλλὰ ἡ ἐπιστημονικὴ πολιτικὴ ἐπρέσβευε τὴν ἐξουθενεῖν τῆς μειονοψηφίας, τὴν καταπίεσιν τῆς ἐκτὸς τῆς ἐξουσίας μερίδος ὑπὸ τῆς κρατούσης, τὴν ἀποστέρειν ἐκείνης χάριν τῆς τελευταίας ταύτης παντός δικαιώματος, πάσης ἀξιώσεως, πάσης ἰσχύος, πάσης σημασίας. Τὸ ἀρχαῖον σύστημα ἦτο ἡ ἐπικράτης καὶ μερίδος τοῦ ἔθνους ἐπὶ τοῦ ὅλου, τὸ πένον ἦτο ἡ εἰσβολὴ μιᾶς συμμορίας ἐξωθεν ἐπὶ τὴν διδίκην τῶν κοινῶν. Τὸ παρελθὸν ἠρκετο νὰ κέρη τὸ πρῶτον τὸ διαδεχθὲν ἐκείνο ἐνεστὼς νομίζει ὅτι πρέπει νὰ τὸ ἐκδάρῃ καθ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς ἐπιστήμης.

Πρὸς εὐδωσιν τῆς ἐπιμελούς ἐργασίας ἡ αὐτὴ προσοχὴ καὶ αἱ αὐταὶ νεωτεριστικαὶ τάσεις ἐπεκράτησαν ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῶν προσώπων, δι' ὧν ἐπρόκειτο νὰ καταπολεμηθῇ ἡ ἀμάθεια τοῦ παρελθόντος καὶ νὰ ασφαλισθῇ ὁ θρίαμβος τῆς ἐπιστήμης. Ὁ πανεπιστήμιων ἀρχηγὸς ἀνέλαβε νὰ ἀνακαθάρῃ ἐν τῷ χώστῳ τῆς σοφίας τοῦ συλλήθῃν τὰ στρατιωτικά, τὰ ἐξωτερικά, τὰ οἰκονομικά. Εἰς τὴν ἱερχικὴν εἰδικότητα τοῦ κ. Δομάζδου ἀνέτεθῃ ἡ θεραπεία τῶν νοσούντων ἐσωτερικῶν εἰς τὸν τόσῳ στενῶς συνδεδεμένον πρὸς τὴν ζωολογίαν κ. Τομπάζου ἀνέτεθῃ ἡ κατάρτις τοῦ ναυτικοῦ πτηνοτροφείου ἐπὶ τοῦ χωρὸνδοταγίου τοῦ Φυσικοῦ Δικαίου καὶ τῆς Στεγαστικῆς ἀνηρτήθη ὁ κώδων τῆς ἐπιστήμης καὶ ὡς ἐκτακτος φανεργατὴς τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ διὰ τὴν ἀναμόρφωσιν τῶν οἰκονομικῶν πρὸς ἀλήθειαν ὁ κ. Δομάζδου, ἐφέλκων τὴν προσοχὴν αὐτοῦ διὰ τῆς ἀσθητικῆς τῶν ἰδιωτικῶν ἀντικειμένων του.

Διὰ νὰ συμπληρώσῃ δὲ τὸ κόκκοσάον αὐτὸ ἔργον τοῦ καὶ διὰ νὰ μὴ ἀφήσῃ παρθένον κανένα κλάδον οἰκονομικῆς ἐπιστήμης ἀπεφάσισε τὴν παρελθούσαν Δευτέραν νὰ δώσῃ καὶ ἑν μᾶλλον πολιτικῆς χημείας. Ἀλχημίστης βεβύς, εἶχεν ἤδη ἀνακαλύψει τὴν φιλοσοφικὴν λίθον, δι' ἧς νὰ ὑπὸστασῃ τοὺς βουλευτὰς εἰς τὴν θελήσει του, τὴν διὰ μόνου τῆς μιᾶς πτέρυγας ἀπαρτίαν, εἰδὼς ἀνθρωπικὸν δῆος φονεῦντος τὰς συνταγματικὰς ἐλευθερίας τὴν ἀμωμολίαν τῆς ἐν αὐτῇ λεπτὰν ψηφροφάρας, ὅφ' ἣν ἡσυχία καὶ δὲν ἡδύνατο νὰ ὑπάρῃ ἐν τῇ αἰσῶσιν τῆς βουλῆς ἐλευθερία συζητήσεως, καὶ μυρία ἄλλα τοιαῦτα μηχανήματα. Ὁ δὲ τέλος δὲ ἠθέλησε νὰ κάμῃ καὶ μίαν θεάλασιν. Ἀλλὰ αἱ δὲ θεάλαοι εἰς τὴν ἐ-

πιστήμη απαιτούν την μεγαλύτερη προσοχή και την μεγαλύτερη μελέτην πρὸς τὰ ποῖα πρᾶξις καυχῆται του ποῦ εἶχε πολλὰς σχέσεις ὁ πρῶτος κρυπτογράφος· καὶ διὰ τοῦτο ἀντὶ χρημάτων ἐφωτίθη διδάσκων μετὴν διαλύσιν του πρωτοφανέας μάθησιν πολιτικῆς μοιχείας.

Η ΝΕΚΡΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Τ' εἶν' τὸ κακὸ ποῦ γίνεται· ἡ ταραχὴ ἡ μεγάλη·
Μὴνα βουδάλια σφάζονται, μὴνα θερὰ μαλλώνουν·
Ὁ Στεφανίδης μὴ μιλεῖ, μὴ δέρνει ὁ Κότσονάκος
Ἡ σὸ Πανεπιστήμιο ὁ Στρούμπος παραδίδει·
Μηδὲ βουδάλια σφάζονται, μηδὲ θερὰ μαλλώνουν
Ὁ Στεφανίδης δὲν μιλεῖ, δὲν δέρνει ὁ Κότσονάκος
Καὶ σὸ Πανεπιστήμιο δὲν παραδίδει ὁ Στρούμπος·
Τρικουπὴς ἀναστήθηκε ποῦταν ξεψυχισμένος·
Σαββᾶτο, ψυχροσάββατο καὶ τῶν Ἀγίων Θεοδώρων
Ὅλος ὁ κόσμος πήγαινε εἰς τὰ Νεκροταφεῖα
Νὰ λιβανίσῃ τοὺς νεκροὺς καὶ νὰ τοὺς σύγχωρῇ
Κ' εἰ καπνοφάνταις πήγαιναν σὸ σπίτι τοῦ Τρικουπῆ
Κ' ἀνέβαιναν τὴ σκάλα του βουδοὶ καὶ λυπημένοι·
Ἔρμιο κλειστὸ καὶ σκοτεινὸ φαίνεται τὸ σπίτι
Κ' ἀπόψε φύλαγε στρατός, πεζοῦρα καὶ καββάλα·
Ἐπάνω στὰ γατάκια του ὁ Πρόεδρος ακιμμένος
Βαρμυογγοῦσε θλιβερά· ἔγγλετο καὶ μιλοῦσε·
Κ' ῥλόγουρά του στέκονταν με μᾶτια δακρυσμένα
Δημαθας, Κανελλόπουλος, Καζάζης, Βαρελίδης
Με μιά γραφτὴ παραίτησι σὸ στήθος του καθένας
Κ' ἐμοιριολόγουν θλιβερά· ἔλεγον λυπημένα·
«Δεκέβρη μὴνα βροχέρει, Γενάρη χιονισμένη,
«Φλεβάρη πὼς μὰς ἐκλείσεις τῆς φλεβᾶς τοῦ Ταμεῖου»·
Κ' ὁ Ρήγας ὅπου τ' ἀκούσε· ὁ Ρήγας ποῦ τ' ἀκούει
Τοῦ κακοφάντη πολὺ γιατί τὸν ἀγαποῦσε
Ἀπ' τὸν καιρὸ ποῦ ἔγραψε τὸ ροβερό Τίς πταίει·
Κ' ἔγινε δημοκρατικός μαζί με τὸ Λομπάρδο.
Κάνει γραφτὴ καὶ στέλνει του, τὸν κράζει σὸ Παλάτι—
—Κ' ἐκεῖ ποῦ ψυχρομάχαγε ὁλόθρος ἀναστήθη
—Φέρτε μου τὸ καπέλλο μου καὶ τὰ ὀρθὰ φτωχόλα
Γιατί με κράζει ὁ βασιλιάς, γιατί με κράζει ὁ Ρήγας.
Ἀς συναχθῶν ὁλόγγορα, οἱ καπνοφάντες ὅλοι,
Οἱ βουλευταὶ τοῦ κόμματος, κλητῆρες, τμηματάρχαι·
Ὅταν με ἴδωσιν νὰ καταβῶ νὰ τοῦ φωνάζουν ἐξήτων·
Κίνησ' ἐπαμεινόμερα· ἔπῃγε σὸ Παλάτι
—Καλῶς τὸν τὸν Καρίλα, καλῶς τὸν τὸν Λεβάντη.
—Παρακαλῶ σε βασιλεῖα, παρακαλῶ σε Ρήγα.
Ἐγὼ γὰρ τὸ Παλάτι σου ἔγινε πυροσβεστής,
Φίλος στενὸς τοῦ Κορωνιοῦ καὶ φίλος τῆς Κορώνης
Δόσε μου τὴ διάλυσιν νὰ μὴ με διαλύουν—
Κ' ἔπῃγε τὴ διάλυσιν στὴ τσέπη τοῦ τὴν βάζει
Καὶ μὲ τὸν τὸν ξαγνάντησαν οἱ καπνοφάνταις ὅλοι
Πὼς ἔδωκε χαροῦμενος τὸν πῆραν με τὸ ζήτω,
Καὶ τὸν ἐσυνοδεύσανε σὸ Κεντρικὸ Τάμεϊο.
Πῆγε καὶ τὸν ἀγάλασε τὸ βράδυ ὁ γέρο· πῶδες
Γιατί εἶχε στὰ ταρξάρια του ἐπληρώσει ἀπόμα
Λογαριασμοὺς δύο βουλευτῶν συμπολιτευομένων
Τόσο πολὺ ἐχάρηκε· ὁ πρέσβυς ὁ Σκουλούδης
Γιατί ἤλπιζε νὰ πληρωθῇ γιὰ τὰ σπασμένα τζάμια,

Ποῦ σ' ἐνὰ ζήτουμε στραβὸ ἔδωκε μιά πεντάρα.
Ἀνάψανε λίγα κάρια σὲ κάτι μπουραρίες,
Τὰ παλλικάρια τοῦ Ψυρρή ἐρίσαν· δύο κουμπούραις,
Κλητῆρες σὸ Δουκάτο ἀνάψανε ρετσίναις,
Κ' ἀδελφονταν· ἔφωσαν μὴ βρέξη καὶ ταῖς σόμας·
Μετὰ τὰ Μακεδονιστὰ καὶ ποῖα Μακεδόνες
Ἐπῃγαν· ἔσυγγράσαν τὸν πατέρα σὸ σπίτι
Κ' αὐτὸς τοὺς ἀπεκρίθηκε· μετρησιασμένος
Πᾶς με τὸν Νικόλσον μαζί γὰρ σώτη τὴν Ἑλλάδα.
Δευτέρα μέρα κίνησε καὶ στὴ Βουλῇ ἐπῃγε
Κ' ἔλεγε· ἀπὸ τὸν πόλεμο μετρήθηκαν τ' ἀσκήρια·
Μετρήθηκαν ἡ Τρικουπικοί, τοὺς λείπουν καμπόσοι·
Μετρήθηκαν ἄλλοι καὶ ποῖα, τοὺς φεύγει ὁ Βασαρδάνης.
Μετρήται ἡ ἀντιπολίτευσις, τῆς λείπουν τρεῖς λεβένταις.
Ὁ ἐκὼς σὺν τὸν Πειραιᾷ καὶ δὲν προφθάνει νάλλῃ,
Ὁ ἐκὼς τὴν διάλυσιν ἐπῃγε· ἔροβήθη,
Ὁ τρίτος ὁ καλλίτερος ἀπ' τὴν Ἑρμιονίδα
Ἐμείνει μετὰ τὸ σπίτι του, τὸ γυῖό του δασκαλεύει
Τὸ βράδυ στὴν ἐπίδειξιν τὸ πῶς νὰ βγάλῃ λόγο.

Μυῖγα χρυσὴ ἐκάθισε στὴ μύτη τοῦ Λομπάρδου.
Δὲν ἦτον ἀλογόμυγα, δὲν ἦτον κουνούπι
Μον' ἐτραγοῦσε· ἔλεγε· μ' ἀνθρωπινὴ λαλίτσα.
— Ἄν ἔχετε διάλυσιν, ἂν ἔχετε Παλάτι
Ἐχει μολύβι ὁ λαός, ἔχει καὶ τεκεδέες
Ἐκεῖ τοῦ τοῦ χαρίζετε μετὰ πεντάρα σας
Καὶ τῆς ἐπτά τοῦ Ἀπριλιοῦ μ' αὐτοὺς σὰς περιμένει.

PASSOW

ANEMOMAZOMATA

Οἱ φόβοι τοῦ Ἀσμοδαίου δὲν ἐπληθύνοντο εὐτυχῶς. Ἐνόμισαν ὅτι εἰσῆρχετο εἰς τὸ ἔθρονον ἔτος τοῦ· ὑπὸ κακοὺς οἰωνοὺς καὶ ἐφοβεῖτο μὴ τῷ λείψουν ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ φίλοι καὶ συνεργάται, μετὰ τὴν εὐμενὴ συνδρομὴν τῶν ὁποίων διήνυσεν τόσον εὐχαρίστως καὶ φαιδρῶς τὸ μέχρι τοῦδε στάδιόν του. Ἀλλὰ τὰ πράγματα μετεβλήθησαν αἰφνιδίως τόσο πολὺ ὥστε τὸ μέλλον τῷ ὑπόσχεται περισσοτέραν τροφὴν καὶ ἐνασχόλησιν παρὰ τὸ παρελθόν. Εἰς τὸ ἐξῆς δὲν θὰ ἔχῃ πλέον νὰ κίμῃ μόνον μετὰ τοὺς χυδαίους Κασιμάτας καὶ Σκουλούδας καὶ Τρικουπας. Τὸ Μουσεῖόν του θὰ πλουτισθῇ μετὰ νέα πρόσωπα καὶ μετὰ νέα πράγματα. Καλῶς νὰ ὁρίσθωσιν οἱ κακοφάντες πελάται τοῦ Ἀσμοδαίου! Κυρίαί καὶ κύριοι, εἰσέλθετε!

Καθ' ὃ μανθάνομεν τινες τῶν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν διακρινομένων ἐπὶ ζήλῳ, παρετήρησαν εἰς τινὰς τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἀξιωματικῶν ἰδιαίτερως ὅτι κατὰ τὰς παρελθούσας ἡμέρας τῶν κρίσεων καὶ τῶν διαδηλώσεων δὲν ἐδείξαν τὸν προσήκοντα ζήλον καὶ τὴν δέουσαν προθυμίαν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν πληγωθέντων ἐμπροσθεν τῶν ἀνακτόρων ὑπὸ τῶν ἱππέων πολιτῶν καὶ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τῆς πόλεως καταπατηθέντων ἢ ξυλοκοπηθέντων δὲν ἦτο ἀρὰ γε ὅσος ὑπελόγιζεν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν;